

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1543/2019
20.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац, Звездане Лутовац, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ... кога заступа пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ... ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж1 4120/18 од 24.12.2018. године, у седници већа одржаној 20.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж1 4120/18 од 24.12.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж1 4120/18 од 24.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 бр. 2252/18 од 19.09.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан друготужени да тужиоцу солидарно са првотуженим исплати на име разлике у заради између исплаћене и припадајуће накнаде за рад у сменама појединачне месечне новчане износе са затезном каматом и каматним почетком као у садржају пресуде. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 146.560,00 динара.

Апелациони суд у Београду је решењем Гж1 4120/18 од 24.12.2018. године, укинуо пресуду Првог основног суда у Београду П1 бр. 2252/18 од 19.02.2018. године у односу на друготужено предузеће. Ставом другим није дозвољено проширење тужбе у односу на тужено ВВ из ... . Обавезан је тужилац да друготуженом накнади трошкове поступка по жалби у износу од 27.987,00 динара. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је изјавио благовремено ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Предложио је да се о ревизији одлучи

применом члана 404. став 1. ЗПП, због потребе разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП нису испуњени. Побижаним другостепеним решењем, није дозвољено субјективно преиначење, односно проширење тужбе на новоосновано предузеће ВВ, овде друготуженог, па иако се тужилац у ревизији позива на члан 404. став 1. ЗПП, нису испуњени услови да би се о ревизији тужиоца одлучило као изузетно дозвољеној у смислу цитиране законске одредбе јер се не ради о погрешној примени материјалног права (из којих разлога се може изјавити ревизија с позивом на члан 404. став 1. ЗПП) већ се ради о примени процесног права из члана 205. ЗПП, којим је регулисан институт субјективног преиначења тужбе, из којих се разлога посебна ревизија не може изјавити с позивом на члан 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. став 1. и 2. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. У поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији и против пресуде (члан 420. став 6. ЗПП).

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради исплате накнаде за сменски рад поднета је суду 16.05.2019. године.

Имајући у виду да се ревизијом побија правилност другостепеног решења којим је одбијен захтев тужиоца за проширење тужбе у односу на ВВ из ..., које решење по својој процесно-правној природи не спада у она решења којим се правноснажно окончава поступак, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци под два.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић